

ΗΥ 134

Εισαγωγή στην Οργάνωση και
στον Σχεδιασμό Υπολογιστών Ι

Διάλεξη 5

Διαδικασίες II

Νίκος Μπέλλας

Τμήμα Μηχανικών Η/Υ, Τηλεπικοινωνιών και Δικτύων

Κατανομή μνήμης

- Κείμενο (Text): κώδικας
- Στατικά δεδομένα (*static data segment*): καθολικές μεταβλητές
 - π.χ., στατικές μεταβλητές C, πίνακες, συμβολοσειρές
 - `$gr` : επιτρέπει εύκολη πρόσβαση στο τμήμα
- Δυναμικά δεδομένα: σωρός (heap)
 - π.χ., `malloc` στη C, `new` στη Java
- Τοπικές μεταβλητές: Στοίβα (Stack)

`$sp` → 7fff fffc

`$gr` → 1000 8000
 1000 0000

`pc` → 0040 0000

0

Παράδειγμα: Διαδικασία-φύλλο (Leaf procedure)

```
int leaf_ex (int g, int h, int i, int j) {  
    int f;  
    f = (g + h) - (i + j);  
    return f;  
}
```

– Διαδικασίες που δεν καλούν άλλες

- Ο caller πριν καλέσει την *leaf_ex* θέτει: $\$a0=g$, $\$a1=h$, $\$a2=i$, $\$a3=j$
- Ο $\$s0$ χρειάζεται στον caller και άρα πρέπει να σωθεί στην στοίβα από τον callee
- Αποτέλεσμα γράφεται στον $\$v0$

Διαδικασίες-φύλλα

```
int leaf_ex (int g, int h, int i, int j) {  
    int f;  
    f = (g + h) - (i + j);  
    return f;  
}
```

- κώδικας MIPS:

leaf_ex:			
addi	\$sp,	\$sp,	-4
sw	\$s0,	0(\$sp)	
add	\$t0,	\$a0,	\$a1
add	\$t1,	\$a2,	\$a3
sub	\$s0,	\$t0,	\$t1
move	\$v0,	\$s0	
lw	\$s0,	0(\$sp)	
addi	\$sp,	\$sp,	4
jr	\$ra		

Αποθήκευση \$s0
στη στοίβα

Σώμα διαδικασίας

Αποτέλεσμα

Επαναφορά \$s0

Επιστροφή

Παράδειγμα strcpy

- Κώδικας C

```
void strcpy (char x[], char y[])  
{  
    int i;  
    i = 0;  
    while ((x[i]=y[i])!='\0')  
        i += 1;  
}
```

- Διευθύνσεις των x, y στους \$a0, \$a1
- Το i στον \$s0

Παράδειγμα (assembly)

- Κώδικας MIPS:

strcpy:		
addi	\$sp, \$sp, -4	# ρύθμιση στοίβας για 1 τιμή
sw	\$s0, 0(\$sp)	# αποθήκευση \$s0
add	\$s0, \$zero, \$zero	# i = 0
L1:	add \$t1, \$s0, \$a1	# διευθ. του y[i] στον \$t1
lb	\$t2, 0(\$t1)	# \$t2 = y[i]
add	\$t3, \$s0, \$a0	# διευθ. του x[i] στον \$t3
sb	\$t2, 0(\$t3)	# x[i] = y[i]
beq	\$t2, \$zero, L2	# εξοδος αν y[i] == 0
addi	\$s0, \$s0, 1	# i = i + 1
j	L1	# επόμενη επανάληψη
L2:	lw \$s0, 0(\$sp)	# επαναφορά \$s0
addi	\$sp, \$sp, 4	# αφαιρ. τιμής από στοίβα
jr	\$ra	# και επιστροφή

Ένθετες διαδικασίες

- Διαδικασίες που καλούν άλλες διαδικασίες
 - Ή και τον εαυτόν τους (recursive procedures)
- Ο καλών πρέπει να αποθηκεύσει στη στοίβα:
 - Τη διεύθυνση επιστροφής (return address)
 - Όσες προσωρινές τιμές και παραμέτρους θα χρειαστούν μετά το τέλος της κλήσης.
- Μετά την ολοκλήρωση της κλήσης, ο καλών επαναφέρει από τη στοίβα τις αποθηκευμένες τιμές

Bubble Sort

Input: Πίνακας από N στοιχεία

A[0]	A[1]	A[2]	A[3]	A[4]
3	4	10	5	3

Output: Ταξινομημένος πίνακας από N στοιχεία

A[0]	A[1]	A[2]	A[3]	A[4]
3	3	4	5	10

Βασική ιδέα:

Τοποθέτησε το εκάστοτε μικρότερο στοιχείο στην αρχή του πίνακα

Bubble Sort

A[0]	A[1]	A[2]	A[3]	A[4]
3	4	10	5	3

A[0]	A[1]	A[2]	A[3]	A[4]
3	4	10	3	5

A[0]	A[1]	A[2]	A[3]	A[4]
3	4	3	10	5

A[0]	A[1]	A[2]	A[3]	A[4]
3	3	4	10	5

A[0]	A[1]	A[2]	A[3]	A[4]
3	3	4	10	5

A[0]	A[1]	A[2]	A[3]	A[4]
3	3	4	10	5

A[0]	A[1]	A[2]	A[3]	A[4]
3	3	4	5	10

A[0]	A[1]	A[2]	A[3]	A[4]
3	3	4	5	10

A[0]	A[1]	A[2]	A[3]	A[4]
3	3	4	5	10

Παράδειγμα : Bubble Sort

Ο παρακάτω αλγόριθμος , τοποθετεί το μικρότερο στοιχείο του υπο-πίνακα κάθε φορά στην αρχή.

```
void sort(int v[], int n) {
    int i, j;
    for (i = 0; i < n; i++) {
        for (j = n-2; j >= i && v[j] > v[j+1]; j--) {
            swap(v, j);
        }
    }
}
```

– \$a0 = &v[0], \$a1 = n

Η διαδικασία *swap*

```
void swap(int v[],int k) {  
    int temp;  
  
    temp = v[k];  
    v[k] = v[k+1];  
    v[k+1] = temp;  
}
```

```
swap: sll $t1, $a1, 2    # $t1 = k * 4  
      add $t1, $a0, $t1 # $t1 = v+(k*4)  
                          # (διεύθυνση του v[k])  
      lw $t0, 0($t1)    # $t0 (temp) = v[k]  
      lw $t2, 4($t1)    # $t2 = v[k+1]  
      sw $t2, 0($t1)    # v[k] = $t2 (v[k+1])  
      sw $t0, 4($t1)    # v[k+1] = $t0 (temp)  
      jr $ra           # επιστροφή στον καλώντα
```

Το σώμα της sort

\$a0 = &v[0], \$a1 = n, \$s0=i, \$s1=j

```
void sort(int v[], int n) {
    int i, j;
    for (i = 0; i < n; i++) {
        for (j = n-2; j >= i && v[j] > v[j+1]; j--)
            swap(v, j);
    }
}
```

```

move $s2, $a0      # αποθ. τον $a0 στον $s2
move $s3, $a1      # αποθ. $a1 στον $s3
move $s0, $zero    # i = 0
for1tst:
bge $s0, $s3, exit1 # go to exit1 if $s0 ≥ $s3 (i ≥ n)
addi $s1, $a1, -2  # j = n-2
for2tst:
blt $s1, $s0, exit2 # go to exit2 if $s1 < $s0 (j < i)
sll $t1, $s1, 2     # $t1 = j * 4
add $t2, $s2, $t1   # $t2 = v + (j * 4)
lw $t3, 0($t2)      # $t3 = v[j]
lw $t4, 4($t2)      # $t4 = v[j + 1]
bge $t4, $t3, exit2 # go to exit2 if $t4 ≥ $t3
move $a0, $s2       # 1η παράμ. της swap είναι v
move $a1, $s1       # 2η παράμ. της swap είναι j
jal swap           # κλήση διαδικασίας swap
addi $s1, $s1, -1  # j -= 1
j for2tst         # προς έλεγχο εσωτερικού βρόχου
exit2: addi $s0, $s0, 1 # i += 1
j for1tst         # jump to test of outer loop

```

Move
params

Outer loop

Inner loop

Pass
params
& call

Inner loop

Outer loop

Ολόκληρη η διαδικασία

sort:	addi \$sp,\$sp, -20	# κάνε χώρο στη στοίβα για 5 κατ/τές
	sw \$ra, 16(\$sp)	# αποθ. \$ra στη στοίβα
	sw \$s3,12(\$sp)	# αποθ. \$s3 στη στοίβα
	sw \$s2, 8(\$sp)	# αποθ. \$s2 στη στοίβα
	sw \$s1, 4(\$sp)	# αποθ. \$s1 στη στοίβα
	sw \$s0, 0(\$sp)	# αποθ. \$s0 στη στοίβα
	...	# σώμα διαδικασίας
	...	
exit1:	lw \$s0, 0(\$sp)	# επαναφορά \$s0 από στοίβα
	lw \$s1, 4(\$sp)	# επαναφορά \$s1 από στοίβα
	lw \$s2, 8(\$sp)	# επαναφορά \$s2 από στοίβα
	lw \$s3,12(\$sp)	# επαναφορά \$s3 από στοίβα
	lw \$ra,16(\$sp)	# επαναφορά \$ra από στοίβα
	addi \$sp,\$sp, 20	# επαναφορά stack pointer
	jr \$ra	# επιστροφή στον καλώντα

Πίνακες ή Δείκτες?

- Η διευθυνσιοδότηση με αριθμοδείκτες απαιτεί:
 - Πολ/σμό του αριθμοδείκτη με το μέγεθος των στοιχείων
 - Πρόσθεση στη διεύθυνση της αρχής του πίνακα.
- Οι δείκτες αντιστοιχούν απευθείας σε διευθύνσεις στη μνήμη
 - Αποφεύγουν την πολυπλοκότητα της χρήσης αριθμοδεικτών

Παράδειγμα

Συνάρτηση καθαρισμού (*clear*) μίας περιοχής μνήμης

```
clear1(int array[], int size) {  
    int i;  
    for (i = 0; i < size; i += 1)  
        array[i] = 0;  
}
```

```
clear2(int *array, int size) {  
    int *p;  
    for (p = &array[0]; p < &array[size];  
        p = p + 1)  
        *p = 0;  
}
```

```
    move $t0,$zero    # i = 0  
loop1: sll $t1,$t0,2   # $t1 = i * 4  
    add $t2,$a0,$t1   # $t2 =  
                    # &array[i]  
    sw $zero, 0($t2) # array[i] = 0  
    addi $t0,$t0,1   # i = i + 1  
    slt $t3,$t0,$a1  # $t3 =  
                    # (i < size)  
    bne $t3,$zero,loop1 # if (...)  
                    # goto loop1
```

```
    move $t0,$a0     # p = & array[0]  
    sll $t1,$a1,2    # $t1 = size * 4  
    add $t2,$a0,$t1  # $t2 =  
                    # &array[size]  
loop2: sw $zero,0($t0) # Memory[p] = 0  
    addi $t0,$t0,4   # p = p + 4  
    slt $t3,$t0,$t2  # $t3 =  
                    # (p < &array[size])  
    bne $t3,$zero,loop2 # if (...)  
                    # goto loop2
```

Αριθμός εντολών που εκτελούνται, *clear1*: $6N+1$, *clear2*: $4N+3$

Count Number of Zeros

Να γραφεί πρόγραμμα σε MIPS assembly το να επιστρέφει τον αριθμό των 1 στην δυαδική αναπαράσταση ενός απρόσημου ακέραιου αριθμού.

Για παράδειγμα, εάν η είσοδος στο πρόγραμμα είναι ο δεκαδικός αριθμός 201, που έχει δυαδική αναπαράσταση $(11001001)_2$, το πρόγραμμα σας θα πρέπει να τυπώνει το 4.

Η είσοδος θα πρέπει να γίνεται από την κονσόλα και ο αριθμός να τυπώνεται στην κονσόλα.

Το πρόγραμμα σας δεν θα πρέπει να χρησιμοποιεί επιπλέον μνήμη.

Count Number of Zeros

```
.text
.globl main

main:
    li $v0, 5    # read integer number
    syscall
    move $a0, $v0
    jal count_ones    # call the function

    move $a0, $v0    # print output
    li $v0, 1
    syscall

    li $v0, 10    # and exit
    syscall

#
```

```
# function to count number of ones of
# input number N (in $a0)
count_ones:
    addi $sp, $sp, -4    # stack logistics
    sw $s0, 0($sp)
    move $s0, $a0
    li $v0, 0

L1:
    beqz $s0, Exit
    andi $t1, $s0, 0x1    # check the last bit
    beqz $t1, L2          # if 0, jump to L2
    addi $v0, $v0, 1    # add 1 to the counter
L2: srl $s0, $s0, 1    # right shift by 1
    j L1

Exit:                                # stack logistics
    lw $s0, 0($sp)
    addi $sp, $sp, 4
    jr $ra
```

Byte swapping

Έστω ότι ο καταχωρητής \$t0 περιέχει αρχικά μια 32-bit τιμή 0xAABBCCDD. Να γράψετε κώδικα MIPS assembly που να αντιστρέφει την τιμή του \$t0 σε 0xDDCCBBAA.
Ο κώδικας δεν θα πρέπει να περιέχει πάνω από 15 εντολές assembly και δεν θα πρέπει να χρησιμοποιήσετε την καθόλου την μνήμη στο πρόγραμμα σας (δηλ. εντολές τύπου *lw* και *sw*).

Byte swapping

We need to re-arrange the bytes in the word.

```
li $t1, 0
andi $t2, $t0, 0xFF000000 # $t0 has AA BB CC DD
srl $t1, $t2, 24          # and final result
andi $t2, $t0, 0x00FF0000
srl $t2, $t2, 8
or $t1, $t2, $t1
andi $t2, $t0, 0x0000FF00
sll $t2, $t2, 8
or $t1, $t2, $t1
andi $t2, $t0, 0x000000FF
sll $t2, $t2, 24
or $t0, $t2, $t1
```

Reverse A String

Η συνάρτηση *void reverse(char *s)* αντιστρέφει την σειρά των χαρακτήρων του null-terminated string *s*. Για παράδειγμα, εάν πριν την κλήση της συνάρτησης, *s="abcde"* , τότε μετά την κλήση της συνάρτησης, *s="edcba"*.

Reverse A String

reverse:

```
addi $sp, $sp, -12
sw $ra, 8($sp)
sw $s0, 4($sp)
sw $s1, 0($sp)
move $s0, $a0
move $s1, $a0
```

compute length of string in \$v0

```
jal strlen
addi $t0, $v0, -1
```

\$s1 points at the end of the string

```
add $s1, $s1, $t0
```

L3: bge \$s0, \$s1, Exit

```
lb $t0, 0($s0) #swap
```

```
lb $t1, 0($s1)
```

```
sb $t0, 0($s1)
```

```
sb $t1, 0($s0)
```

```
addi $s0, $s0, 1
```

```
addi $s1, $s1, -1
```

```
j L3
```

Exit:

```
move $v0, $a0
lw $ra, 8($sp)
lw $s0, 4($sp)
lw $s1, 0($sp)
addi $sp, $sp, 12
jr $ra
```

Compute the length of a null-terminated string (the null char is not included)

strlen:

```
addi $sp, $sp, -4
```

```
sw $s1, 0($sp)
```

```
move $s1, $a0
```

```
move $t0, $zero
```

L1:

```
lb $t1, 0($s1)
```

```
beq $t1, $zero, L2
```

```
addi $s1, $s1, 1
```

```
addi $t0, $t0, 1
```

```
j L1
```

L2:

```
move $v0, $t0
```

```
lw $s1, 0($sp)
```

```
addi $sp, $sp, 4
```

```
jr $ra
```